

interesserede i, at man allerede nu, da denne Sag er kommen frem her i Tinget, skrider til Gennemførelsen af en Statskontrol for hele Landet. Og jeg vilde anse det for heldigt, om Regeringen, om den højtærede Justitsminister vilde tage denne Sag op, vilde tage Initiativet til en gennemført Statskontrol som Tilknytning til det Initiativ til selve Sagens Rejsning, som er taget af den ærede Forslagsstiller. Jeg vil gerne henlede den højtærede Ministers og det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed paa denne Sag. Jeg tror, man ude omkring vilde føle mere Taknemmelighed over for Forslagsstilleren og over for Lovgivningsmagten i det hele, hvis man i Øjeblikket kunde faa Statskontrollen gennemført, idet den Ordning, den ærede Forslagsstiller foreslaar, er et i og for sig aldeles unødvendigt Gennemgangsled.

Der er i denne Forbindelse et Spørgsmaal, jeg gerne vil henlede det høje Tings og det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed paa. I Odense besørger den lokale Kødkontrol af Eksportslagteriet, Andelsselskabet de offentlige Slagtehuse og Eksportslagteriet i Odense, og naar det nu i denne Lov bestemmes, at Kødvarer fra andre Kommuner, der have tilsvarende Kødkontrol, afgiftsfrit kunne indføres til en anden Kommune, vil den lokale Kødkontrol i Odense hvert Aar tabe mellem 25,000 og 30,000 Kr. i Stemplingspenge. Denne Lov vil altsaa for Odense foranledige et meget betydeligt Tab. Hvorvidt dette Tab vil falde paa Eksportslagteriet eller paa Odense Kommune, maa vel nærmest blive et Retsspørgsmaal, som jeg ikke skal udtale mig om her, men under alle Omstændigheder vil Tabet jo falde derovre, og der kunde være Mulighed for, at Eksportslagteriet havde Regres til Odense Kommune, naar man forstaa, det bliver et meget føleligt Tab for Kommunen. Jeg vil henstille, om man ikke i Udvalget kunde tage under Overvejelse, hvorvidt dette Tab enten for Odense Kommune eller Eksportslagteriet kunde undgaas, om man ikke paa Forhaand kunde træffe en Bestemmelse, hvorved det i dette Tilfælde som i andre lignende kunde undgaas, at saa store Beløb gik tabt for de paagældende. Det er jo ret almindeligt i Lovgivningen, at naar Statsmagten tager noget fra Folk, naar man ved Love krydser bestaaende Kontrakter i et mere offentligt Forhold, gives der Erstatning. Jeg skal saaledes minde om, hvorledes Rigsdagen i forrige Samling ydede en meget stor Er-

statning til Tiendeejerne her i Landet. De fik ganske vist, om jeg saa maa sige, baade i Pose og i Sæk, men det forlanges der jo ikke her. Man maa fra vor Side i Odense kun forlange en rimelig Erstatning for det Tab, som denne Lov eventuelt vil medføre for Odense Kommune. Paa dette Forhold vil jeg altsaa gerne henlede det ærede Udvalgs og den højtærede Justitsministers Opmærksomhed. Jeg vil til Slutning sige, at jeg vilde anse det for heldigst, om vi allerede nu kunde naa til en Statskødkontrol. Jeg tror, at det vilde være det eneste betryggende over for Befolkningen.

Piper: Spørgsmaalet om Kødkontrol er navnlig kommet frem, siden vi bleve tvungne ved udenlandske Indførselsforbud til at udføre vore Kreaturer væsentlig som slagtet Kød. Tillige ere jo Byernes Sundhedsvedtægter i de senere Aar skærpede; Købstæderne have fulgt Københavns Eksempel og have lagt Hindringer i Vejen for den fri Indførsel dertil. Det fremkaldte jo den Kommission, der var nedsat 1898. De Hovedpunkter, den Kommission kom til ved Afslutningen af sit Arbejde, vare jo, at man skulde søge at koncentrere Slagtningen og samle den i enkelte bestemte Slagterier, og at man skulde indføre Statskontrol. Der blev gentagne Gange gjort Forsøg paa at gennemføre et Lovforslag, baseret paa disse Hovedprincipper. Det lykkedes imidlertid ikke. Regeringen har da valgt den Fremgangsmaade at løse Spørgsmaalet delvis og i den Hensigt i Fjor forelagt og faaet vedtagen den nu gældende Lov om Kontrol med Kød, der udføres.

Det Forslag, der nu foreligger, bestemmer jo, at det Kød, som er godkendt af Kontrollen til Udførsel, skal ogsaa kunne indføres i de Byer, hvor man har Kontrol, uden at underkastes en ny Kontrol. Dette Spørgsmaal griber ind paa forskellige Omraader. For det første berører det jo vort Forhold til Udlandet, og i den Henseende kan man kun være glad ved Forslaget. Det maa give Udlandets Købere større Tillid til Kontrollen her, naar vi ogsaa godkende den i vore Kommuner herhjemme. Men det er tillige en Sag, som berører baade Producenterne og Konsumenterne. Det berører de mange Forretningsfolk, hvis Levevej det er at forsyne Konsumenterne med Kød paa den Maade, det nu sker, nemlig Slagterne i Byerne, og det vedrører endelig adskillige